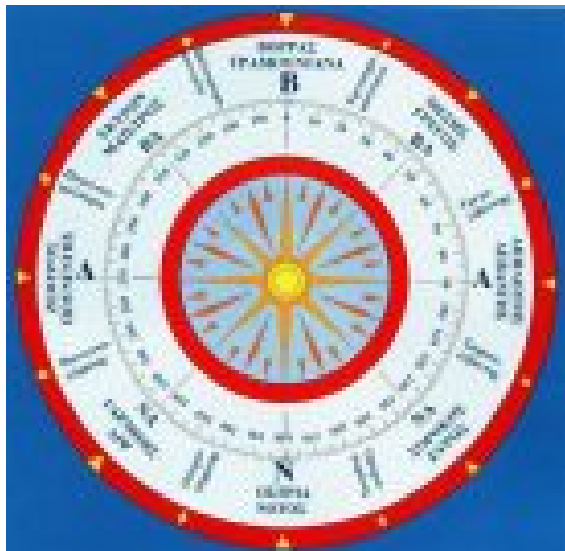

Γράφει ο **Τηλέμαχος Νικητέας**

1. «Οι εξεγέρσεις μας είναι εν γένει εκτός του κλίματος» ακόμα;

Οι παλιοί ναυτικοί -ακόμα κι οι σύγχρονοι- συνηθίζουν να ψάχνουν την παραμικρή ριπή ανέμου, τα βουβή φουσκοθαλασσιά και τα υποθαλάσσια ρεύματα, για να δουν αν πρόκειται ν' αλλάξουν «τα ανεμολόγια και οι ορίζοντες». Το ίδιο κι οι ξωμάχοι κοιτούν το θρόισμα των φύλλων και του χορταριού, το πέταγμα των πουλιών, κάθε συννεφάκι για να διαβάσουν τους καιρούς.

Παρά το «σοκ και δέος» του υγειονομικού τρόμου, τον εγκλεισμό και τις απαγορεύσεις, αξίζει κάποιος να επισημάνει κάποια σπέρματα πρωτόγνωρης -συγκριτικά με «παλιές συνήθειες»- αντίδρασης και μάλιστα σε όρους μαζικού κινήματος έστω κάτω απ' αυτές τις συνθήκες:

- Η πανελλαδική κινητοποίηση των υγειονομικών στις 7 Απρίλη, η μαζική συμμετοχή αλλά και συμπάρασταση,
- Η ανταπόκριση αλλά και η αλληλεγγύη -άλλοτε συμβολικά, άλλοτε έμπρακτα -μια βδομάδα μετά στη μέρα δράσης για τους εργαζόμενους στα super market,

-Αυτά είχαν τα χαρακτηριστικά πρωτοβουλιών που οργανώθηκαν από συνδικάτα (μ' όλα τα κουσούρια τους που δεν χρειάζεται να παραβλέπουμε), αγκαλιάστηκαν λίγο πολύ απ' τους

εργαζόμενους και ΤΟ ΚΥΡΙΩΤΕΡΟ είναι από τις πολύ λίγες φορές -απ' όσο μπορώ να καταλάβω- που οι παρατάξεις και κυρίως οι πιο ριζοσπαστικές δεν κατέβηκαν ή συμμετείχαν σ' αυτές σαν σε «λαϊκή αγορά με το πάγκο της και τηνπραμάτεια της» η κάθε μια, προσπαθώντας να βγάλει τα μάτια της άλλης. Κάτι τέτοιο -αρκεί να προφυλαχτεί σαν εμπειρία και να διευρυνθεί σαν κατάκτηση- ανοίγει το δρόμο για μια μεγάλη συζήτηση που πρέπει να φουντώσει ΣΤΗ ΔΡΑΣΗ ΟΜΩΣ, για **την ενότητα** των εργαζομένων στις νέες συνθήκες, τη **μαζική διεκδίκηση** και πάλι, το **περιεχόμενο και τις μορφές** της με φρέσκιες ιδέες, την **αυτονομία** και τις **νέες μορφές οργάνωσης** του μαζικού κινήματος. Αλλά κι αυτό είναι μια άλλη μεγάλη κουβέντα.

-Σε πολιτικό επίπεδο επίσης, αν δει κανείς για παράδειγμα την κεντρική ιδέα των θέσεων απέναντι στην πανδημία του ΚΚΕ -αντικειμενικά μεγαλύτερη αντισυστημική δύναμη- καθώς και των άλλων δυνάμεων και ομάδων που αυτοπροσδιορίζονται έτσι, παρά τις όποιες μάλλον λεκτικές διαφορές ή τόνους υπάρχει μια σύγκλιση: **Η πανδημία μπορεί να αποτελέσει αφετηρία για μια συνολικά ανατρεπτική πορεία σε όφελος των εργαζομένων και των λαών.** Ή ακόμα κι η καθολική αντίδραση - από όλους και παρά τις διαφορές και τις σκληρές κουβέντες παλιότερα- για το Λαφαζάνη και τη δίωξή του απ' την κρατική ασφάλεια...

-Το δούλεμα που κατακλύζει το διαδίκτυο για τις αρπαχτές της κυβέρνησης και των ημέτερων, ή έρπουσα αγανάκτηση για την Μητσοτακική προπαγάνδα και την καθ' υπαγόρευση δημοσιογραφία, η απαξίωση της σιωπής ή των ψελλισμάτων του ΣΥΡΙΖΑ, είναι σημάδια που δεν πρέπει ν' αγνοηθούν.

Ο κοινός βηματισμός στη μαζική δράση και η αποφυγή τόσο κάθε αμυντικού διαχειριστικού διεκδικητισμού όσο και η μεταφυσική παραπομπή των πάντων σ' ένα «σοσιαλιστικό παράδεισο με ...ουρί και πιλάφια», το υπόκωφο βουητό της Αμφισβήτησης, της Απόρριψης, της Αντίστασης και της Ανυπακοής που πρέπει να βγει στην επιφάνεια με πολιτικά συνθήματα πια, που θα σαρώσουν και θα υποκαταστήσουν το πολιτικό κενό και την ανυπαρξία της σοσιαλδημοκρατίας, είναι απ' τα πράγματα η μόνη ρεαλιστική προοπτική.

-Την ίδια στιγμή ο πανικός, οι φωνές για τα παγόβουνα της κρίσης που πλησιάζουν απειλητικά πια τον Τιτανικό του συστήματος ακούγονται πια γοερά απ' όλες τις μεριές. Τα αρνητικά επιτόκια ήδη απ' τα τέλη Μάρτη ΚΑΙ για τα Αμερικανικά ομόλογα ή το εξωφρενικό γεγονός των «αρνητικών τιμών» του Αμερικανικού πετρελαίου (οι παραγωγοί ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ πια τους αγοραστές για να το πάρουν) δείχνουν την αγωνία και μόνο των καπιταλιστών να ξεφορτωθούν με κάθε τρόπο χρήμα και αποθέματα. Είναι ο ίδιος πανικός - δηλαδή «να

απαλλαγούν» από υπερσυσσωρευμένα και υπερτιμημένα χαρτιά, αγαθά, κεφάλαια- που σε λίγες μέρες ή βδομάδες θα οδηγήσει στην κατάρρευση με πάταγο των Χρηματιστηρίων και των Τραπεζών. Η «μαύρη Δευτέρα» του 1929 θα μοιάζει με παιδικό παραμυθάκι!

Και τότε θα είναι στο χέρι μας να αποδείξουμε ότι δεν θα «είμαστε λέει το παρατράγουδο στα ωραία άσματα» – δεν θα υπάρχουν πια «ωραία άσματα»- ούτε «λάθος μες το κεφάλαιο του λάθος λήμματος», για να τα πούμε ξανά με τα λόγια του τραγουδιού.

2. Ούτε μοιρολάτρες, ούτε αφελείς και μακριά νυχτωμένοι ΑΛΛΑ ούτε και σέχτα αρνητών της πραγματικότητας

Σ' ένα κόσμο που αλλάζει μπροστά στα μάτια μας με ταχύτητα τυφώνα, ενώ σπαράσσεται από αντιθέσεις και ανταγωνισμούς που έχουν βγει ανοιχτά πια στην επιφάνεια στο έδαφος του αδιεξόδου όσων «ρυθμίσεων» ή «διευθετήσεων» είχαν επιχειρηθεί, σε μια κοινωνία που επιχειρείται να μεταλλαχθεί με πρωτοφανή βία στο όνομα μιας ακόμα «αναδιάρθρωσης», η θέση κι άμεση παρέμβαση των πιο πρωτοπόρων -των πιο ριζοσπαστικών -των πιο ανήσυχων και ανοιχτόμυαλων προσώπων και συλλογικοτήτων είναι ένα καθοριστικό κλειδί των εξελίξεων:

-θα μείνουν αμήχανοι αρχικά, και στην πορεία μοιρολατρικά, ίσως και αυτάρεσκα «σύγχρονοι απολογητές μιας νέας ήττας» ή και «αποθαρρημένοι γκρινιάρηδες» αλλά ...θεωρητικολογούντες;

Ή ΜΗΠΩΣ

-θα επιχειρήσουν να αποτελέσουν «βηματοδότες» μιας ιστορικά αναγκαίας κι αντικειμενικά ώριμης πορείας της ανθρωπότητας προς την απελευθέρωσή της;

Για να θυμηθούμε ξανά τον **Μαρξ** που, μην ξεχνιόμαστε, η γενική του θεώρηση επιβεβαιώνεται σαν μέθοδος γνώσης της πραγματικότητας και δράσης κάθε μέρα/κάθε στιγμή:

«Οι φιλόσοφοι εξηγούσαν με διαφορετικούς τρόπους τον κόσμο, το ζήτημα είναι

να τον αλλάξουμε» **(Θέσεις για τον Φόουερμπαχ, 1888)**

και παραπέρα αναφερόμενος στη σχέση θεωρίας-πράξης

«Κεφαλή της απελευθέρωσης αυτής (σ.σ. του ανθρώπου) είναι η φιλοσοφία, η καρδιά της είναι η εργατική τάξη... Η φιλοσοφία βρίσκει στην εργατική τάξη το υλικό της όπλο, η εργατική τάξη βρίσκει στη φιλοσοφία το πνευματικό της όπλο
...η θεωρία γίνεται υλική δύναμη όταν κατακτήσει τις μάζες.»

3. Και μια πρόταση σαν ξεκίνημα:

Οι παλιότεροι θα θυμούνται ότι για δεκαετίες όταν χρειαζόταν να μιλήσουμε ή να ασχοληθούμε με τον καπιταλισμό, την εργατική τάξη και τις μορφές εκμετάλλευσης στην Ελλάδα, έπρεπε να ανατρέξουμε είτε στο βιβλίο του Μπάτση για τη Βαριά Βιομηχανία στην Ελλάδα (1η έκδοση το 1947 και επανέκδοση του 1977) ή στην εργασία του Πέτρου Ντούσκου για τον Ορυκτό πλούτο και τον Κρατικομονοπωλιακό Καπιταλισμό στην Ελλάδα! Άντε και σε βιβλία του Κωστή Μοσκόφ λίγο μετά για την εργατική τάξη και την κοινωνική και εθνική συνείδηση.

Τώρα;

Οι νέες συνθήκες επιτρέπουν την πρόσβαση σε πληροφορίες, στοιχεία , γεγονότα, επεξεργασίες καθώς και τη χωρίς όρια ανταλλαγή και αντιπαραβολή ιδεών, απόψεων, προσεγγίσεων. Ήδη χιλιάδες αξιόλογες σελίδες βρίσκονται on line και εκατοντάδες άλλες αναρτούνται κάθε μέρα.

Υπάρχει νομίζω η ανάγκη για ένα «ανοιχτό αποθετήριο ιδεών και διαλόγου», ένα διαδραστικό ινστιτούτο και κέντρο μελετών, ένα «φόρουμ δράσης» κι όχι Λέσχη συζητήσεων, όπου η διανόηση του σήμερα κι ακόμα πιο ειδικά το πιο ανυπότακτο κομμάτι της νέας γενιάς, οι πρωτοπόροι εργαζόμενοι θα παραθέτουν και θα ζυμώνουν τις επεξεργασίες για τον Καπιταλισμό του 21ου αιώνα και της 4ης βιομηχανικής επανάστασης, την εργατική τάξη του τώρα και του αύριο, τα χαρακτηριστικά της και τα σύμμαχα στρώματα όπως είναι σήμερα, τον ιστορικό της ρόλο στις νέες συνθήκες και τον δρόμο για την πολιτική ηγεμονία και επικράτηση.

Χωρίς αποκλεισμούς, συναισθηματισμούς, προκαταλήψεις και χαρακτηρισμούς. Ναι, με

αντιπαραθέσεις και ίσως καυγάδες, σκληρούς αλλά γόνιμους... «Όσοι πιστοί», που λένε, αρκεί με μια κοινή βάση για να αποφύγουμε την ακατάσχετη παπαρολογία και φλυαρία: ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ και ΔΕΣΙΜΟ της θεωρίας με τους καθημερινούς ΑΓΩΝΕΣ.

Οι Μαρξ και Ένγκελς της εποχής μας θα είναι είτε «συλλογικοί» είτε μπορεί να χαθούν με ψήγματα ανολοκλήρωτης ιδεολογίας μέσα στον ορυμαγδό των ανακατατάξεων που έρχονται.
Ιδού η Ρόδος.

Να μην ξεχνάμε ότι και η συγκρότηση των Επαναστατικών κομμάτων και κινημάτων της προηγούμενης περιόδου, στηρίχτηκε πρώτα στους Σοσιαλιστικούς Ομίλους που άρχισαν να ξεπηδούν στα τέλη του 19ου αρχές του 20ου αιώνα παντού για να εκφράσουν την ιστορική ανάγκη του ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΥ μέσα από ακόμα και από σκληρές αντιπαραθέσεις.

4. Νέες έννοιες που πρέπει να συνηθίσουμε – νέες καταστάσεις στην καθημερινότητά μας που δεν χρειάζεται να καταπιούμε αμάσητες

Το “social distancing” είναι ένας όρος που συναντά κανείς πια παντού την εποχή του κορωνοϊού. Μάλιστα επιβλήθηκε και σαν καθολικός καταναγκασμός και μοντέλο συμπεριφοράς μέσα σε λίγες βδομάδες κι εμπλουτίστηκε και μ’ άλλα συνθήματα και κόλπα μάρκετινγκ, όπως το περίφημο «Μένουμε σπίτι» με το σηματάκι (logo) που βλέπουμε πια ΠΑΝΤΟΥ! Για να κατανοηθεί η μέθοδος «ψυχολογικού πολέμου» και εκβιασμών μέσω υποσυνείδητων μηνυμάτων (subliminal messaging) – γνωστά κόλπα στη διαφήμιση και τη προπαγάνδα χρόνια τώρα – στο σηματάκι που βρίσκεται οπουδήποτε πέσει το μάτι, η εικόνα του σπιτιού ενισχύθηκε με τα ...κυπαρισσάκια και το σταυρό για να προκαλούν ασυνείδητους ευνόητους συνειρμούς! Μάλιστα στη «δεύτερη/βελτιωμένη έκδοση» του σήματος, ο σταυρός για να γίνει πιο αποδοτικός ο υποσυνείδητος καταναγκασμός, τοποθετήθηκε σε στρογγυλό πλαίσιο για να μην περνιέται απλά σαν «παράθυρο σοφίτας». Είναι χαρακτηριστικό επίσης ότι ενώ πάντα γίνεται σφαγή μεταξύ διαφημιστών και σχεδιαστών για το... copyright, κανείς δεν διεκδικεί την πατρότητα του σήματος και σε σχετικό ψάξιμο αναφέρεται σαν κάπως να ... φύτρωσε μόνο του! Ακριβώς για να γίνεται αποδεκτό σαν απόλυτα φυσικό -χωρίς εμπνευστές, σχεδιαστές και σκοπιμότητες.

“Social distancing” σε απλά ελληνικά πάει να πει «κοινωνική αποστασιοποίηση» αλλά καμιά φορά αξίζει να ψάχνουμε πίσω από όρους που έχει γίνει μόδα να επιβάλλονται στο όνομα του ...politically correct, της «πολιτικής ορθότητας» όπως λέγεται. Η... ευπρέπεια τους μάρανε –

όχι ότι είναι κάτι κακό. Κάπως έτσι μπήκαν κι επιβλήθηκαν από τα media στη ζωή και στο λεξιλόγιό μας όροι όπως: ΑΜΕΑ για να μη λέμε ανάπηροι, Ρομά για να μη λέμε τσιγγάνοι ή γύφτοι, ΛΟΑΤΚΙ (ούτε ξέρω από που βγαίνουν τα αρχικά) όταν αναφερόμαστε σε παραλλαγές των σεξουαλικών προτιμήσεων απ' το κυρίαρχο κλπ. κλπ. Έτσι και τώρα πίσω απ' την «κοινωνική αποστασιοποίηση» μάλλον θα 'πρεπε να διαβάζουμε τη σκοπιμότητα της **«κοινωνικής αποξένωσης»**, της αποσάθρωσης της φυσικής κοινωνικής επαφής και του κατακερματισμού της ανθρώπινης κοινωνίας σε μεμονωμένα άτομα -με διακριτή και ελεγχόμενη «απόσταση» το ένα απ' το άλλο.

Αυτή η «κοινωνική αποξένωση» είναι μάλλον προαπαιτούμενο για την **κατεύθυνση** των αναδιαρθρώσεων που θα επιχειρηθούν. Με την κατά το δυνατόν ελάχιστη «αντίσταση». Και που ούτε καν θα μπορούσαμε -ακόμα και οι πιο υποψιασμένοι- να φανταστούμε λίγους μήνες πριν την ταχύτητα που θα εφαρμόζονταν... Όλα αυτά για να προσαρμοστούν οι κατακλυσμιαίες αλλαγές, που **ούτως ή άλλως** είναι στον ορίζοντα, στην εξυπηρέτηση πάντα του Μέγιστου κέρδους, της επιπλέον συσσώρευσης Κεφαλαίου (που κι αυτό με τη σειρά του αποκτά νέες μορφές) και στην προσδοκία «παρθενορραφής/αναγέννησης» ενός συστήματος που ρετάρει...

Πιστεύει κανείς, αν ακόμα και στην -πολύ πιθανή μεταξύ μας- περίπτωση η θνητότητα του κορωνοϊού να αποδειχτεί τελικά όχι μεγαλύτερη απ' αυτή μιας συνηθισμένης επιδημίας γρίπης, ότι μοντέλα επιτήρησης, ελέγχου και κοινωνικών σχέσεων που βίαια επιβλήθηκαν ΘΑ ΑΠΟΣΥΡΘΟΥΝ και θα ξεχαστούν;

Μάλλον πρέπει να μάθουμε να ζούμε στο μέλλον με έννοιες -που θα βαφτιστούν ίσως κι αυτές με τη σειρά τους «κάπως αλλιώς», πάντα στο όνομα της «πολιτικής ορθότητας» και της ευπρέπειας για να γλιστράνε καλύτερα- όπως:

- **τηλε-εργασία** και **ευέλικτες εργασιακές σχέσεις** αντί για τη συνηθισμένη φάμπρικα, γραφείο, τόπο δουλειάς

- **τηλε-κατανάλωση** αντί για βόλτα στα μαγαζιά, λαϊκές, ψώνια κλπ

- **τηλε-διασκέδαση** σίγουρα την κι απ' τη στιγμή βέβαια που τα πρωταθλήματα ΟΛΩΝ των σπορ θα γίνονται χωρίς θεατές (αδιανόητα πράγματα για τη βιομηχανία του θεάματος και μόνο σαν «τιμωρία» μέχρι πριν λίγο και τσάμπα τα στάδια που χτίστηκαν δηλαδή) θα πρέπει να συνηθίσουμε τον ...τηλε-αθλητισμό ,

- για **τηλε-εκπαίδευση, τηλε-ενημέρωση** βέβαια είχαμε αρχίσει να μαθαίνουμε, αλλά τώρα πια θα γίνονται κυρίαρχα
- **τηλε-ιατρική** (αν και χρειάζεται ειδικότερη μελέτη για τα υγειονομικά μοντέλα που θα επιχειρηθούν πια),
- μέχρι και στη θέση του έρωτα και του σεξ -κι επειδή αυτονόητα δεν γίνονται τέτοια πράγματα από ... απόσταση- θα πλασάρεται σαν όλο και πιο δημοφιλής ο ...**τηλε-αυνανισμός**.

5. «Όνομα του Ρόδου» ή έξω απ' τα τείχη;

Σ' ένα από τα καλύτερα έργα συμβολισμού, το «**Όνομα του Ρόδου**», ο **Ουμπέρτο Έκο**, μιλώντας για μια άλλη εποχή κατακλυσμιαίων ανακατατάξεων, αυτή του τέλους και του αδιεξόδου του Μεσαίωνα και της Φεουδαρχίας και τις απαρχές της Αναγέννησης και της αστικής κοινωνίας, περιέγραφε τις προσπάθειες μιας ομάδας καλόγερων -διανοούμενων για τα μέτρα της εποχής- που κλεισμένοι στα τείχη του μοναστηριού τους προσπαθούσαν να κρατήσουν κλειδωμένα οι μεν και για τη δική τους μελέτη οι δε, σ' όφελος μόνο της ελίτ και της Ιεράς Εξέτασης τον ...Αριστοτέλη και τη χαρά της ζωής. Την ίδια στιγμή που «έξω απ' τα τείχη» μαίνονταν η πανούκλα και λιάνιζε η πείνα.

Στο **ενδιαφέρον άρθρο του Byung-Chul Han** περιγράφονται πολύ παραστατικά οι εφαρμογές και το πώς χώρες σαν την **Κίνα** κι άλλα ασιατικά κράτη, όπως η **Νότια Κορέα, το Χονγκ Κονγκ, η Σιγκαπούρη, η Ταϊβάν ή η Ιαπωνία** κλπ αξιοποίησαν τα «καλούδια» της επερχόμενης **4ης Βιομηχανικής Επανάστασης** για να αντιμετωπίσουν την επιδημία αλλά και να επιβάλουν ένα λίγο-πολύ μόνιμο μοντέλο **επιτήρησης και πειθαναγκασμού**. Την ίδια στιγμή επισημαίνεται ότι η Δύση «**συνεχίζει να προσκολλάται στα παλιά μοντέλα κυριαρχίας**» ενώ οι ηγεσίες της ορέγονται και σχεδιάζουν με περίσσιο άγχος **μια μορφή ψηφιακού αστυνομικού κράτους «σαν της Κίνας»**.

Ας κοιτάξουμε, διαβάζοντας πίσω απ' τις γραμμές του άρθρου, την αλήθεια:

-Για ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ, τα τελευταία χίλια πεντακόσια χρόνια και σίγουρα από τότε που υπάρχει ο καπιταλισμός, η πρωτοβουλία των Τεχνολογικών κι Επιστημονικών αλλαγών και η ηγεμονία των Βιομηχανικών Επαναστάσεων -άρα και η λοκομοτίβα της όποιας ανάπτυξης- ΔΕΝ βρίσκεται στη Δύση (Ευρώπη κι Αμερική) αλλά στην Ανατολή και τον ευρύτερο χώρο της Ευρασίας. Αυτό είναι πράγματι κάτι καινούριο...

6. Δεν γίνεται να σταματήσει η εξέλιξη του ανθρώπου! Το κρίσιμο ζήτημα, ξανά, είναι για όφελος τίνος;

Οι αλλαγές που είναι μπροστά μας, τόσο στις παραγωγικές σχέσεις όσο και στο εποικοδόμημα (πολιτισμός, ηθική, κοινωνικές σχέσεις και διακυβέρνηση), η εξέλιξη δηλαδή, είναι ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ και ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ να σταματήσουν ή να τις αρνηθούμε! Το ερώτημα είναι ξανά «**Ποιος/Ποιόν**» και σε **ΤΙΝΟΣ** το όφελος; Είτε στον παρασιτικό και χρεωκοπημένο καπιταλισμό της Δύσης – είτε στον αναπτυσσόμενο και παραγωγικό ακόμα της Ευρασίας.

Ο Ένγκελς, στην «**Κατάσταση της Εργατικής Τάξης στην Αγγλία**» αλλά και στην «**Καταγωγή της Οικογένειας κλπ**» στάθηκε γλαφυρά αλλά επίμονα καταδικαστικά απέναντι στην αντίληψη και τη δράση εκείνων των εργαζόμενων αλλά και των ουτοπικών διανοούμενων που στράφηκαν εναντίον των «μηχανών» και τις έκαιγαν ή κατέστρεφαν όταν στη διάρκεια της 1ης Βιομηχανικής επανάστασης η χειρωνακτική μεταποίηση έδινε τη θέση της στη Βιομηχανική παραγωγή. Ο Λένιν, κατανοώντας την αξία αργότερα της 2ης Βιομηχανικής επανάστασης έφτασε να δηλώνει ότι «**Σοβιέτ σημαίνει Εξηλεκτρισμός + Κινηματογράφος**».

Σήμερα δεν μπορεί να τρομάζουμε ή να αποστρέφουμε αμήχανα ή δουλικά το βλέμμα από μια πραγματικότητα που ορμάει πια στην καθημερινότητα όλων μας, σε κάθε στιγμή κι ανάσα του καθένα μας. Είναι οι νέες κατακτήσεις του ανθρώπινου γένους στην πάλη με το άπειρο της φύσης και η νέα γνώση που συσσωρεύεται απ' όσα πάντοτε πεπερασμένα γνωρίζουμε συγκριτικά με το άπειρο του ακόμα άγνωστου.

Το θέμα είναι:

-Σ' αυτή τη συγκυρία οι εργαζόμενοι θα καταφέρουν να τις στρέψουν σ' όφελός τους και κατ' επέκταση σ' όφελος της ανθρωπότητας; Θα αξιοποιηθούν οι νέες απίστευτες δυνατότητες, μαζικά και ριζοσπαστικά, για να εξυπηρετηθεί ο σκοπός της ιστορικής ύπαρξης της εργατικής τάξης, αυτός της απελευθέρωσης της Εργασίας και μαζί του Ανθρώπου;

-Ή θα μείνουμε -μια απ' τα ίδια πάλι – ομφαλοσκοπούντες παλαιοημερολογίτες και «μάντεις κακών»;

7. Ο ίδιος σκοπός με καινούρια μέσα και φόρμες

Δεν είναι καινούρια τόσο η «μαζική εποπτεία και καταγραφή» όσο κι ο «ψυχολογικός πόλεμος/καταναγκασμός» που ζούμε.

Κι είναι ανοησία να ψάχνουμε τους ...κακούς Κινέζους πίσω τους – αυτοί απλά βρέθηκαν πιο μπροστά απ' τους άλλους, τα βγάζουν στη βιτρίνα, τα πακετάρουν με κορδέλα και θέλουν να τα πουλάνε σ' όποιον πληρώνει, τη στιγμή που οι ανταγωνιστές τους επιχειρούν μόνο «εμπορικούς πολέμους» ή εμπάργκο, όπως για παράδειγμα στη Huawei και το 5G/6G της.

Το ίδιο όπως και η άλλη συνιστώσα του μπλοκ (Ρωσία) που στο πλαίσιο του σχετικού καταμερισμού έχουν αναλάβει την Ενέργεια αλλά τις Στρατιωτικές Τεχνολογίες αφήνοντας πολύ πίσω το «πάλαι ποτέ» πανίσχυρο Στρατιωτικοβιομηχανικό Σύμπλεγμα της Δύσης.

Απλά όσα -ακόμα και πρόσφατα- μπορούμε να θυμηθούμε και που μέχρι τώρα φροντίζονταν να μένουν κουκουλωμένα ή σαν «απλές φήμες» προς γνώση και συμμόρφωση των ... άτακτων, τώρα μοιάζουν πια πρωτόγονα ή σαν παιδικά παιγνιδάκια με τουβλάκια Lego συγκριτικά με το σήμερα και το αύριο. Άσχετο αν αυτό που λέμε «Αριστερά» αποδείχτηκε ανεπαρκής, άγονη, εφησυχασμένη («*Συμβαίνουν αυτά...*») ή κοντόφθαλμη για να τ' αντιμετωπίσει:

-Μόλις το 2013, όχι πολύ παλιά, ένας Αμερικανός πράκτορας που αυτομόλησε (Snowden) αποκάλυψε ένα σχέδιο μαζικής παρακολούθησης ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ που είχε αρχίσει να οικοδομείται ήδη από το '70 (**Echelon**) κι έγινε οικουμενική εφαρμογή μετά το 2001. Ακολούθησε ο σχετικός πρόσκαιρος θόρυβος, κουκούλωμα και ...μακαριότητα.

-Στην Ελλάδα, για να μην πάμε μακριά, τόσο το σκάνδαλο των παρακολουθήσεων της **Vodafone** όσο και το **C4I** για την Ολυμπιάδα, και που όπως καταγγέλλθηκε και για τις δυο περιπτώσεις χρειάστηκαν μέχρι και δολοφονίες για να κουκουλωθούν, παρόλο που δεν στάθηκαν αρκετά για να μας ανησυχήσουν, ήταν ακριβώς το ίδιο πράγμα και με τα ίδια κίνητρα με τη δυστοπία που σήμερα μας τρομάζει. Απλά τότε χρειαζόταν ένα αερόστατο Zeppelin να εποπτεύει αν κανείς διαδηλώνει στην Αθήνα μιας και δεν είχαν μπει στη ζωή μας τα drones που θα εποπτεύουν πια μέχρι και ποιος ψήνει αρνί στη αυλή του. Ενώ ο περίφημος, ογκώδης και πανάκριβος υπερ-υπολογιστής CRAY που προμηθεύτηκαν τότε, σήμερα έχει λιγότερη μνήμη και υπολογιστική ταχύτητα από ένα smart watch! Ή μήπως ξεχάσαμε ότι το ... «βαλιτσάκι της ΕΥΠ» που κατέγραφε τις συνομιλίες, αντιμετωπιζόταν με ...χαριτωμένα αστειάκια;

- Ποιος αφελής πιστεύει τις πομφόλυγες περί «προστασίας των προσωπικών δεδομένων» κι ότι δήθεν οι Δυτικές κυβερνήσεις και οι Χρυσοχοϊδηδες και Χαρδαλιάδες και κάθε λογής υπηρεσία κάθε μιας, ΔΕΝ είχαν πρόσβαση και ΔΕΝ αξιοποιούσαν πριν τον κορωνοϊό ΚΑΘΕ πληροφορία που διακινείται καταγράφεται, αποθηκεύεται και ταυτοποιείται μέσω της

μοναδικής IP address ΚΑΘΕ συσκευής μικρής ή μεγάλης, σταθερής ή κινητής; Μιλάμε για ΚΑΘΕ κλικ ή λέξη ή σελίδα που ανοίγεται ή αναζήτηση ή οτιδήποτε στο Google, στο Facebook, το Twitter, το Instagram κλπ κλπ, – για ΚΑΘΕ λέξη σε ΚΑΘΕ email που ανταλλάσσεται... Ή στον εντοπισμό του ΚΑΘΕΝΑ σε κάθε βήμα/κάθε τοποθεσία /κάθε μετακίνηση/κάθε συνάντηση/κάθε ραντεβουδάκι ή ξενοπήδημα που καταγράφεται και αποθηκεύεται από τα Δίκτυα;

– Το ίδιο πια, χρόνια τώρα, ΚΑΘΕ σέντσι σε ΚΑΘΕ συναλλαγή, είτε ξοδεύεται σε cash και πιστωτικές ή εισπράττεται από ATM ή κατατίθεται ή διακινείται σε ΚΑΘΕ τραπεζικό λογαριασμό και έμβασμα καταγράφεται, ταυτοποιείται και αποθηκεύεται...

– Ή τα δισεκατομμύρια φωτογραφιών που διακινούνται κάθε στιγμή διαδικτυακά, οι καταγραφές των εκατομμυρίων καμερών σε κάθε κτίριο και γωνιά με την ειρωνεία των πινακίδων που ...ενημερώνουν για την ... «παραβίαση της προστασίας των προσωπικών δεδομένων».

Ο κορωνοϊός ήταν μια «εύλογη αφορμή» για τη **μαζική νομιμοποίηση** όλων αυτών, ο μαζικός τρόμος ήταν ο «εύκολος δρόμος» για την κοινωνικοποίησή τους και την χωρίς όρους αποδοχή τους καθώς και για να ξεχαστούν οι μπαρούφες περί «προσωπικών δεδομένων», «προσωπικών ελευθεριών και δικαιωμάτων» και τέτοια – και μάλιστα ...συνταγματικά κατοχυρωμένων.

Υπάρχει και μια ακόμα ενδιαφέρουσα πλευρά, απ' τη σκοπιά της Πολιτικής Οικονομίας: Όσολες αυτές οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν, κωδικοποιήθηκαν, αποθηκεύτηκαν σε τεράστιες βάσεις δεδομένων (**Big Data**) και παράλληλα ταξινομήθηκαν, έγιναν αντικείμενο ανάλυσης και επεξεργασίας (**Metadata**) -κι αυτό θα συνεχίζεται σε καθολική έκταση και ένταση πια- αποτελούν κατά κάποιο τρόπο **Κεφάλαιο που συσσωρεύεται** όπως ακριβώς και το παραδοσιακό κι αποζητά αξιοποίηση! Το ίδιο και η τεχνολογία, το λογισμικό, οι πατέντες, η τεχνογνωσία, τα πρωτόκολλα κλπ κι αυτά **Κεφάλαιο που συσσωρεύεται είναι!**

Αν, υποθετικά, ο Μαρξ έγραφε «Το Κεφάλαιό» του στις σημερινές συνθήκες σίγουρα θα είχε πολλά να αναφέρει τόσο γι' αυτή τη μορφή κεφαλαίου, τις μεθόδους παραγωγής και συσσώρευσής του ΑΛΛΑ και για τη δημιουργία και εκμετάλλευση της Υπεραξίας, τον προσδιορισμό των παραγωγικών σχέσεων και ΤΟΥΤΙ ΕΙΝΑΙ εργατική τάξη στις εποχές της 3ης και 4ης Βιομηχανικής επανάστασης.

Για να επανέλθουμε στους Κινέζους και τους Ρώσους, είναι φανερό ότι η Δύση και στο πλαίσιο της η Microsoft, η Google, η Apple κι όλοι αυτοί (που επίσημα ανακοινώνουν ότι συνεργάζονται για τον εντοπισμό και περιορισμό κάθε υπόπτου για κορωνοϊό κι άγριο προφανώς θα κάνουν το ίδιο για κάθε «άτακτο» ή «ανατρεπτικό») αποφάσισαν στη βάση του ανταγωνισμού που κορυφώνεται για το κέρδος και τις αγορές, να κινητοποιήσουν και εκμεταλλευτούν το «συσσωρευμένο κεφάλαιο» που διαθέτουν (Big Data και Metadata) από τη στιγμή που το «άλλο μπλοκ» πήρε κεφάλι στην τεχνολογία και την καινοτομία.

Κι αυτός ο ανταγωνισμός, όπως γίνεται πάντα στην εποχή του καπιταλισμού ΔΕΝ αποκλείει ΚΑΙ θερμές αναμετρήσεις. Τα δήθεν «βιολογικά όπλα του Ιράκ» σύμφωνα με τους Μπους, Μπλερ, Ράμσφελντ, Πάουελ και σία που πυροδότησαν τους πολέμους στη Μέση Ανατολή απ' το 2001 μέχρι σήμερα (με πολλαπλάσιους νεκρούς απ' την επιδημία μην το ξεχνάμε) ΔΕΝ ΔΙΑΦΕΡΟΥΝ σε τίποτα από τον δήθεν «πυρηνικό εξοπλισμό του Ιράν» ή τα δήθεν «εργαστήρια της Wuhan που δημιούργησαν και διέσπειραν τον ιό» σύμφωνα με τους Τραμπ, Πομπέο, Τζόνσον και άλλους φωστήρες της σημερινής Δύσης.

Αλλά αυτή είναι πάλι μια άλλη μεγάλη συζήτηση, σχετικά με της στάση των εργαζομένων και των συμμάχων τους, των λαών γενικότερα απέναντι στα πιο επιθετικά κι επικίνδυνα τμήματα του κεφαλαίου, την αποτροπή και τη μετατροπή των ΠΙΘΑΝΩΝ πολέμων σε **ιστορικό κύμα απελευθέρωσης**.

Απρίλης 2020